Eesti kunstielu 1935.

Kirjutanud ***R. Paris.***

1935. a. kunstielu iseloomulikumaks jooneks on kunstinäituste korraldamise tunduv tihenemine, tähelepanu kasvamine avaliku ja ühiskondliku eluga seoses olevate küsimuste suhtes ja rida olulise tähtsusega muudatusi kunstnikkonna organiseerimises.

Kunstinäituste arvulist kasvu on soodustanud osati Tallinnas 1934. a. valminud Kunstihoone, mis võimaldab ajakohaseis tingimustes esinemist. Tavalised Kujut. Kunsti Sihtkapitali ostunäitused, mida peetakse eelarve täitmise kohaselt kevadel ja sügisel, on seetõttu muutunud 1935. aastal korrapärasteks ülevaate-näitusteks. Kevadine sihtkapitali valitsuse näitus, mis peeti maist juunini, oli tähelepandav ka selle poolest, et seal pandi välja Vabadussõja teemadele korraldatud võistluse tulemused. Kuigi sel alal ei saavutatud palju, oli see siiski märkimisväärne samm kunstnikkonna juurdetõmbamiseks sellise ainestiku käsitlemisele. Sel alal suutelisemate kunstnikkude rakendusele asus Tallinna sõjamuuseum. Peale mainitud näituste korraldati Tallinnas rida organisatsioonide, era- ja erinäitusi nagu uue kunstiorganisatsiooni E. Akadeemilise Kutseõiguslike Kunstnike Koondise ja Riigi Kunsttööstuskooli poolt, Ally Orava nukunäitus, H. Rätsepa, eksliibriste, portselani jm. näitused.

Tartu kunstinäituste kesksemaiks nähteiks olid prof. N. Triigi erinäitus, siis — kunstiühing „Pallas'e" ja kunstikool „Pallase" õpilaste näitus kevadel, sama kooli lõpetajate näitus sügisel ja E. Kujut. K. Keskühingu näitus „Pallases". Peale selle korraldati aasta jooksul intensiivsemalt kui varem Tartule iseloomulikke kunstinäitusi suuremais kohvikuis.

Teistest linnadest on tähelepandav kunstielu tihenemises Viljandi, kus peeti mais Viljandimaalt pärit ja Viljandis

Eesti kroonika 1935, lk. 116